



בית-משפט השלום בתל אביב - יפו

24 באפריל 2022

ת"א 18-10-19700 שבלול ג'אז בע"מ ואח' נ' צוק

לפני: כבוד השופט גיא הימן

התובעים: 1. שבלול ג'אז בע"מ, 515570885
2. אברהם (אבי) אנגל, ת"ז 51644946
3. אלי זק, ת"ז 65273369

נגד

הנתבעים: 1. יורשי המנוח יוסף (יוסי) מזור ז"ל (נמחקו, 21.4.2020)
2. יובל צוק, ת"ז 051398980

בשם התובעים: עו"ד אייל נחשון; עו"ד עומר קידר
בשם נתבע 2: עו"ד דר' אסף שמר

פסק-דין (נתבע 2)

המועדון

1. ארבעה – תובעים 2 ו-3, נתבע 1 ז"ל ונתבע 2 – חברו בשעתם להקמתו של מועדון להופעות-מוסיקה, בעיקר של ג'אז, בתל אביב-יפו. המועדון, "שבלול Jazz", פעל במשך שנים מהאנגר 13 בנמל של תל-אביב ועשה לו שם. למועדון עוצב סמליל (לוגו) משלו ולימים נרשם שמו בסימן-מסחר. הועמד גם אתר-אינטרנט, בשם-התחום: www.shabluljazz.com.

מאז חודש דצמבר 2016 מוחזק המועדון ומופעל בידי תובעת 1, חברה בעירבון מוגבל. במקור החזיקו ארבעת המייסדים במניותיה של חברה זו, בחלקים שונים. בחודש ספטמבר 2017 מכר נתבע 2 את אחזקותיו לתובעים 2 ו-3. בחודש מאי 2018 עשה זאת גם נתבע 1. בערך באותה עת, ולכל המאוחר בחודש אוגוסט 2018, פקעה הזכות להמשיך ולהפעיל את המועדון בהאנגר 13. לאחר ניסיון, שלא צלח, להעבירו למבנה סמוך העתיק המועדון את משכנו לרחוב קרליבך בתל אביב-יפו ושם הוא פועל עד היום.

2. יסודה של תביעה זו בטענה להתנהלותם המפרה של הנתבעים סמוך למכירת-מניותיהם ולאחריה ולנזק, שנגרם בשל כך לתובעים. למרבה הצער, זמן לא רב לאחר הגשת-התביעה הלך נתבע 1 לעולמו. כתב-תביעה מתוקן הוגש נגד יורשיו אולם, לאחר שהתברר כי התובעים אינם יודעים מיהם יורשים אלה, נמחקה התביעה נגדם. נותרו לבירור כאן הטענות נגד נתבע 2.



בית-משפט השלום בתל אביב - יפו

24 באפריל 2022

ת"א 18-10-19700 שבלול ג'אז בע"מ ואח' נ' צוק

הטענות

3. ערב-עזיבתו את המועדון, נטען, שיתף נתבע 2 פעולה עם נתבע 1 ברישומם של שם- המועדון: "שבולול ג'אז" ושל הסמליל שלו ברשות-הפטנטים, בסימני-מסחר על שמו של נתבע 1 לבדו. זאת, תוך הפרה של הסכם-המייסדים המקורי של תובעת 1; בניגוד מוחלט למצגים, שהציגו הנתבעים לתובעים ובכוונה לשלול מן האחרונים את קנינם. "לתובעים החשד", נכתב בכתב-התביעה, "כי ידו של [נתבע 2] הייתה במעל וכי לכל הפחות [הוא] היה מודע למעשיו של [נתבע 1] ולא טרח לעדכן את מי מהתובעים" (שם, בפסקה 38).

בחלוף פחות משנה מן היום, שבו מכר נתבע 2 את אחזקותיו בתובעת 1, הוא החל פועל להקים בית-עסק מתחרה הנחזה, כנטען, למועדון המקורי. בחודש יוני 2018 פנה מי מטעמו לרשם-החברות על מנת לשנות את שמה של חברה, שלנתבע מחצית-הבעלות בה, לשם: "שבולול תרבות ובילוי בע"מ". זו החלה מפעילה בתל אביב-יפו מועדון-מוסיקה משלה.

יחד הוסיפו הנתבעים, הכל לפי הטענה, וקשרו לגזול מן התובעים את זכותה של תובעת 1 בשם-התחום (שם-מתחם, domain) של אתר-האינטרנט וכך ביכולת להפעיל אתר זה. שם- התחום נרשם תחילה, מטעמים טכניים, על שמו של יוצר-האתר, אדם בשם אריק נייסברג. הנתבעים, נטען, מנעו ממנו להשלים את העברתו של הרישום על שמה של תובעת 1 וביקשו כי שם-התחום יירשם על שםם. נתבע 2 אף פנה למו"ד נייסברג בניסיון להתערב בתוכנו של אתר- האינטרנט אך סורב.

4. מעשים אלה, שהתובעים רואים בהם הפרת-חוזה מצדו של נתבע 2; תרמית; גזל; עוולות מסחריות; הפרה של חובות-נאמנות מדיני-התאגידים והפרה של החובה לנהל משא ומתן בתום-לב, גרמו לפי הטענה לנזק, שאת שיעורו אמדו התובעים בכתב-התביעה המתוקן ב-270 אלף ש"ח (תחילה הם תבעו מיליון שקלים, וטוב עשו כשתיקנו).

ראשון לראשי-הנזק נמצא לתובעים בפיצוי, שהיה עליהם לשלם לחברה העירונית "אתרים בחוף תל-אביב בע"מ" עקב נסיגתם ממכרז לשכירתו של הנכס החלופי בנמל תל-אביב. התובעת זכתה במכרז הזה. היא התכוונה להעביר את פעילותו של המועדון אל הנכס החדש בנמל. מעשיהם המתוארים של הנתבעים שללו, כנטען, מהתובעים את ביטחונם בכך שהם יוכלו להמשיך ולהפעיל את המועדון בשמו וביתר-מאפייניו הידועים. הם נאלצו אפוא לסגת מן הזכייה



בית-משפט השלום בתל אביב - יפו

24 באפריל 2022

ת"א 18-10-19700 שבלול ג'אז בע"מ ואח' נ' צוק

במכרז. בעקבות כך תבעה אותם "אתרים" בבית-משפט זה (ת"א 9507-08-18 אתרים בחוף תל-אביב חברה לפיתוח אתרי תיירות בת"א-יפו בע"מ נ' שבלול ג'אז בע"מ). הם נאלצו להתפשר עמה ולשלם לה 90 אלף שקלים. בהגשתה של ההצעה למכרז השקיעו התובעים 50 אלף שקלים, שגם הם ירדו לטמיון. מאה אלף שקלים היה נזקם הנטען של התובעים כתוצאה, מקובצת, של הכורח למכור בחופזה את ציוד-המועדון; של פגיעה במוניטין שלו ושל עמידתו מושבת חודשים מספר. לבסוף, סך של 30 אלף ש"ח תבעו התובעים, שוב במקובץ, "בגין הפרת המערכת ההסכמית ובגין הצורך בשכירת שירותיהם של יועצים משפטיים ואחרים לטיפול בהשבת הגזלה והסרת ההפרות" (פסקה 82.4 לכתב-התביעה המתוקן).

ד"ן

רישום של סימן-המסחר

5. סעיף 20.3 להסכם-המייסדים קבע:

20.3 "החברה תפעל לרישום השם [']שבלול ג'אז['] כסימן מסחרי".

בזאת ביקשה תובעת 1 ובזאת ביקשו ארבעת מייסדיה להגן על הערך, בייחוד הכלכלי, שבשימוש בשמו של המועדון כנכס ייחודי, השמור לחברה המפעילה. אלא, שתניה חוזית זו נוסחה באורח כללי למדי ובלתי-מחייב. ראשית, נעדרה ממנה כל התייחסות לסמליל-המועדון – ענין שעלה לימים והוא חלק מן התביעה שלפני. שנית, הסכם-המייסדים לא קבע פעולות פרטניות לביצועו של הרישום; הוא לא קבע מועד לכך והוא לא הטיל על מי מבעלי-המניות בחברה אחריות לביצועו של הרישום בפועל. "תפעל לרישום" כמוה כהצהרת-כוונות כללית. בהתאם חלש הוא כוחה להניח אחריות לפתחו של מי מהמייסדים – לרבות, אגב, התובעים עצמם – על שלא עשה להשלמתו של הרישום.

6. דומה כי בכך מצוי היה יסוד לטענתו של נתבע 2, ואותה נמצא לי מקום לקבל כי רישומו של סימן-המסחר על שמה של תובעת 1 לא נתפש חשוב בעיניהם של המייסדים והם ממילא לא הקדישו לו תשומת-לב רבה. ענין זה, נהיר מן התמונה העובדתית, נזנח ולא עמד עוד במרכז של תשומת-הלב שלאחר הקמתה של תובעת 1. הנתבע העיד כי "אף אחד מהצדדים לא ייחס חשיבות [לדבר]. בהסכם המייסדים הראשון נרשם מפורשות כי החברה תפעל לרישום סימן המסחר, דבר





בית-משפט השלום בתל אביב - יפו

24 באפריל 2022

ת"א 18-10-19700 שבלול ג'אז בע"מ ואח' נ' צוק

שלא קרה, מאחר ואף אחד מהצדדים לא ייחס לו חשיבות כלשהי. התובעים [עצמם] לא טרחו לרשום את שם המועדון כסימן מסחר רשום. הסכם המייסדים אכן קובע כי התובעת 1 תפעל לרישום השם שבלול ג'אז כסימן מסחר. התובעים 2 ו-3 הינם דירקטורים בתובעת 1 והחזיקו באותה עת 50% ממניותיה. משכך, לא ברור על מי הם מלינים לעניין מחדל אי רישום סימן המסחר" (פסקאות 25, 41 ו-53 לתצהיר-עדותו הראשית). בבית-המשפט הוסיף הנתבע וסיפר:

"אני מראש לא עניין אותי העניין הזה. לא מעניין אותי העניין הזה של הסימן המסחרי הזה, לא עשינו את זה לא ב'שבלול' הישן [שהופעל בידי חברה קודמת]; לא עשינו את זה ב'שבלול' החדש [של תובעת 1] ולא עשינו את זה בשום מקום. אין לי צורך בזה ואף פעם זה לא עניין אותי, ואני לא עשיתי [דבר לרישום]. מי שהיה צריך לעשות זה אבי [תובע 2]. [בהסכם-המייסדים] כתוב במפורש שאבי אחראי על כל הניהול השוטף" (פרוטוקול, בעמ' 83, ש' 28-31).

7. חשוב מכך, לכל אורכה של עדותו חזר נתבע 2 ועמד בתוקף על כך, שלא הייתה לו יד ורגל בהתנהלותו של נתבע 1 בקשר לסימן-המסחר. לשיטתו, ולהבנתי לא עלה בידי-התובעים להפריכה, אם פעל נתבע 1 לרישום של סימן-המסחר על שמו-הוא הרי שהוא עשה זאת לבד, מטעמיו, ללא מעורבות כלשהי ומקל וחומר ללא סיוע או שיתוף-פעולה מצדו של נתבע 2. הנתבע הצהיר לאמור:

"לא הייתה לי כל נגיעה בעניין רישום סימן המסחר. ומעולם לא פעלתי לרישום על שמי או על שם אחר. לא ידעתי וגם לא הייתי יכול לדעת כי יוסי ז'ל פעל לרישום סימן המסחר על שמו. פעולה מסוג זה מהווה עוולה גם עבורי [כלפי] (פסקאות 22 ו-47 לתצהירו).

ושוב:

"אין לי כל קשר לרישום סימן המסחר על שמו של יוסי ז'ל. אין לי כל אינטרס ברישום סימן מסחר כזה ואין לי בו כל תועלת, ולראיה – שם המועדון שפתחתי הינו טרמינל 4" (שם, בפסקה 49).





בית-משפט השלום בתל אביב - יפו

24 באפריל 2022

ת"א 18-10-19700 שבלול ג'אז בע"מ ואח' נ' צוק

לראיה, הוסיף הנתבע והקשה קושיה, שלא נמצאה לה תשובה מפי התובעים:

"התובעים מייחסים לי פעולות אשר הם עצמם טוענים כי בוצעו ע"י יוסי ז'ל ולא על ידי. התובעים מתארים מסכת עובדתית לפיה ביום 10.7.2018 הם פנו ליוסי ז'ל לאור חשיפת רישום סימן המסחר על שמו. ומדוע התובעים פנו ליוסי ז'ל בלבד? זאת מאחר ולתובעים ידוע כי הוא האחראי הבלעדי לאותה פעולה. נשאלת השאלה[: מדוע מכתב הדרישה נשלח רק ליוסי ולא אלי?"] (שם, בפסקאות 22 ו-50).

8. עמדה זו של נתבע 2 לא מצאה לה מענה מניח את הדעת בפרשת-התביעה. ציינתי כבר כי כתב-התביעה לא ידע לייחס לנתבע 2 אלא חשד למעורבות בענינו של סימן-המסחר או, אפילו פחות מכך, ידיעה בלבד על מעשיו בנדון של נתבע 1. לזאת נמצא ביטוי גם בעדותו של תובע 2 אשר, בתצהיר של עדותו הראשית, כתב:

"העיתוי שבו נעשה הדבר [רישום-הסימן על שמו של נתבע 1 לבדו], סמוך למועד עזיבתו של יובל [נתבע 2] את החברה, מלמד על כך] שגם ידו של יובל הייתה במעל" (פסקה 49 לתצהיר).

צר לי אך אינני רואה כיצד סמיכות-הזמנים הזו "מלמדת" על כך, שלנתבע 2 הייתה נגיעה לשלילתו של רישום-הסימן מתובעת 1. לסוגיה הנסיבתית אתיחס בחלקם האחרון של דברי אך בינתיים די לי בקביעה כי התובעים העלו השערה בלבד ועל השערות קשה לבסס עילת-תביעה. גם אם לתובעים טענה טובה כלפיו של נתבע 1 בענין זה, ואיני קובע דבר שכן ענינו של נתבע זה אינו עומד להכרעתי, הרי שהחסר בחומר-הראיות שהניחו התובעים לפני מוליך למסקנה כי מעורבות של נתבע 2 בדבר לא הוכחה, כל עיקר.

יתרה מכך, אחיזה למסקנה זו מצויה בדואר אלקטרוני, ששיגר לא אחר מתובע 2 לתאגיד העירוני ביום 11.7.2018. בהודעה זו, שביקשה להסביר מדוע טרם נחתם הסכם-ההפעלה של המועדון בנכס החדש, נכתב במלים שקשה למצוא מפורשות מהן: "הבעיה הבלתי צפויה שהתעוררה קשורה ברישום הסימן המסחרי של המועדון בו מגולם המוניטין עליו אנו מסתמכים. אנחנו מאותגרים בעניין זה ע"י אחד השותפים הקודמים..." (נספח 22 לתצהירו של תובע 2. ההדגשה הוספה). אמת, "אחד השותפים" וברי לכל בר-דעת כי הכוונה הייתה לנתבע 1 לבדו.



בית-משפט השלום בתל אביב - יפו

24 באפריל 2022

ת"א 18-10-19700 שבלול ג'אז בע"מ ואח' נ' צוק

9. להשקפתי לא עלה בידם של התובעים להפריך, עוד, את טענתו של נתבע 2 כי לאחר עזיבתו את תובעת 1 בשנת 2017 הוא לא נותר בקשרים עסקיים – להבדיל מקשרי-חברות והערכה – עם נתבע 1. אמת, בין השניים שררה חברות אמיצה, גם אם לא חפה מחיכוכים. לאחר העמדתו של המועדון החדש על תלו וקודם שנפתח הציג אותו נתבע לחברו. לאחר פטירתו של מר מזור ז"ל הקפיד נתבע 2 לייחד במועדון הזה פינת-הנצחה לזכרו. בבית-המשפט הוא סיפר:

"למדתי ממנו [מנתבע 1] המון. המון. את כל מה שאני יודע היום ואני עושה, טאצ' ווד, יפה מאוד, אני יודע ממנו. הוא היה משיגענע, חתול רחוב, משיגענע, שהרבה פעמים היו לנו ויכוחים וצעקות ועניינים. יחסים דואליים. הוא היה במועדון, ראה את המקום, אמר לי: 'תשמע, זה יהיה המקום הכי יפה בתל אביב'. יש [במועדון] תמונה גדולה של יוסי, יש פינה של יוסי. כתוב: 'ברוחו הוקם מקום זה' כי רוחו זה בדיוק העניין של מה שאני קיבלתי ממנו. אני למדתי מיוסי את המקצוע" (פרוטוקול, מעמ' 92, ש' 23).

נתבע 2 הודה כי בשלב כלשהו רצה נתבע 1 להשתתף בהפעלתו של המועדון החדש אלא, שהדבר לא הבשיל. "יוסי מאוד רצה", הוא העיד, "אבל לא הגענו לזה. הוא רצה להשתתף, אבל אף פעם לא הגענו לזה" (שם, שם, בש' 31; בעמ' 93, ש' 2). לשאלה אם נועץ בנתבע 1 בשלבי-הקמתו של "טרמינל 4" השיב נתבע 2, בפשטות: "לא" (שם, שם, בש' 8). בתצהיר של עדותו הראשית הוא הוסיף וכתב: "יוסי ז'ל ואני מעולם לא 'חברנו יחד' כטענת התובעים על מנת לפגוע בעסקיהם. יוסי ז'ל ואני איננו ישות אחת. אף בינינו היו קיימות מחלוקות, ואין לי כל אחריות בדבר מעשים ו/או מחדלים המיוחסים ליוסי ז'ל. ליוסי ז'ל ולי לא היו כל קשרים עסקיים לאחר שאני מכרתי את מניותי בתובעת 1, למעט אחזקה במניות חברת 'מונטנה' [מונטנה חדרר חזרות בע"מ] – חברה בבעלותם המשותפת של תובע 3 ושל שני הנתבעים, שהפעילה את המועדון קודם הקמתה של תובעת 1] אשר הייתה בשלב זה ללא כל פעילות עסקית" (פסקאות 15 ו-48 לתצהיר). "אין שום דבר", התמידה גרסתו בחקירה הנגדית, "שקשור ביני ובין יוסי, חוץ מזה שהיינו עדיין בעלים של חברת 'ח.ח מונטנה בע"מ'. זהו. זה הדבר היחידי. אין שום קשר [עסקי נוסף]" (פרוטוקול, בעמ' 94, ש' 29-30).



בית-משפט השלום בתל אביב - יפו

24 באפריל 2022

ת"א 18-10-19700 שבלול ג'אז בע"מ ואח' נ' צוק

10. בניסיון לסתור גרסה זו נתלו התובעים בהודעות של דואר אלקטרוני, שכתב נתבע 2 ושלה בשמו של נתבע 1 לאחר פריצתו של הסכסוך בקיץ 2018. כוונתי, ראשית, היא להודעה מיום 27.9.2018 (נספח 34 לתצהירו של תובע 2) ובה כתב נתבע 2 לאמור:

"[עו'ד] אייל [נחשו]ן שלום,

לבקשתו של יוסי מזור אני שולח את המייל הבא[:]

1. יוסי ראה את המסמכים [הדרושים להעברת רישום הבעלות והסימן המסחרי על שמה של תובעת 1 והתחייבות מצד הנתבעים שלא השתמש בקנינה הרוחני של התובעת];
2. [עו'ד] שלומי [לזר, מי שייצג את הנתבעים בתגובה לפניות-התובעים מצוי] בחופשה השבועי[:];
3. המסמכים יוכלו להיחתם רק בשבוע הבא לאחר חול המועד.

חג שמח

יובל צוק".

ביום 31.10.2018 שיגר נתבע 2 לבא-כוחם של הנתבעים הודעה בשמו של נתבע 1, ובלשוון בא-הכוח: "הודעה מיוסי שהועברה אלי באמצעות יובל" (שס). בהודעה הציע נתבע 1 הסדר ליישובו של הסכסוך ויוכל לייטר את התביעה, שהודיעו התובעים כי ככוונתם להגיש (שס).

הנתבעים ביקשו להראות כי העובדה, שנתבע 2 שיגר הודעות בשמו של נתבע 1, קשרה זה לזה את השניים באורח אשר לא יוכל להשתמע לשתי פנים. התביעה ביקשה לראות בלתי-סבירה את גרסתו של נתבע 2, שהודה כי הוא כתב את ההודעות הללו אך טען כי עשה זאת אך עבור נתבע 1 ומתוך הושטתו של סיוע, טכני בלבד (פרוטוקול, בעמ' 97, ש' 1-2). צר לי אך לא אוכל לראות את הדברים עין בעין עם התובעים. טענותיהם של אלה והתביעה שאיימו להגיש ואכן הגישו בסופו של יום, הן שכרכו יחד את שני הנתבעים. אל מול זאת איני רואה מקום להתפלא על כך, שנתבע 2 השיב לא רק בשמו הוא כי אם גם בשם הנתבע הנוסף. השניים התנהלו יחד בניהולו של הסכסוך המשפטי שפרץ ויוצגו, קודם שהוגשה התביעה, בידי של בא-כוח משותף.





בית-משפט השלום בתל אביב - יפו

24 באפריל 2022

ת"א 18-10-19700 שבלול ג'אז בע"מ ואח' נ' צוק

ממילא, אם במענה משותף לטענות מצוי עיקר לשיטתם של התובעים, כיצד ישיבו אלה לעובדה כי כתבי-הגנה בתיק זה הגישו הנתבעים בנפרד זה מזה? אכן, נתבע 2 יוצג לכל אורכו של ההליך, אף קודם לפטירתו המצערת של נתבע 1, בידיו של עורך-דין. נתבע 1, לעומת זאת, כתב לבדו את כתב-הגנתו ובא אל ההליך ואינו מיוצג.

11. בהעדר ראיות כלשהן לסתור ולאחר, שבחקירתו הנגדית עמדה גרסתו של נתבע 2 למבחן בשני היבטיה אלה – היעדרו של שיתוף-פעולה עסקי בינו לבין נתבע 1 והיעדרה של מעורבות כלשהי מצדו בענינו של סימן-המסחר, קביעתי היא כי לא עלה בידיהם של התובעים לבסס עילה טובה כלפיו של נתבע 2 בכל הנוגע לרישומו של סימן-המסחר על שמו של נתבע 1.

הפעלה של מועדון מתחרה

12. ביום 26.6.2018 שינתה חברה בשם "נבו מוטורס א.ל בע"מ" את שמה ל"שבלול תרבות ובילוי בע"מ". חודשיים לאחר מכן, בתאריך 22.8.2018, נעשה נתבע 2 לבעלים של מחצית ממניותיה. בחודש מרס 2019, מאוחר ממשית לפרידתו של נתבע 2 מעל התובעים וחודשים מספר לאחר הגשתו של כתב-התביעה כאן, החלה חברה זו מפעילה, ב"מתחם-התחנה" בתל אביב-יפו, מועדון להופעות-מוסיקה.

13. המועדון, שאני מוכן להניח כי הוא מתחרה ולו במידת-מה ב"שבלול ג'אז", נושא את השם: "טרמינל 4". דבר אינו קושר את שמו, בכל הידוע לציבור-המבלים, ב"שבלול ג'אז". קודם שפתח את שערו התחייב נתבע 2 שלא להשתמש בשם "שבלול ג'אז". בתכתובת של דואר אלקטרוני, ששלח הנתבע לבא-כוחם של התובעים (נספח 28 לתצהירו של תובע 2) ושוב בהתחייבות חתומה פרי-עטו ומוענה לאלה (הנספח החמישי לתצהיר-עדויות הראשית של הנתבע), הוא התחייב "להימנע מלעשות שימוש בעצמי בשם 'שבלול ג'אז' עבור כל מועדון מוזיקה אחר שאפתח". התיבה "בעצמי" נכתבה משום, שנתבע 2 עמד בתוקף על טענתו כי הוא פועל לבד ואין לו דבר עם התנהלותו של נתבע 1.

התכתובות הללו שוגרו לתובעים ונתקבלו אצלם ביום 2.10.2018. היה זה שבעה ימים קודם שהוגש כתב-התביעה המקורי כאן וכשנה לפני הגשתו של כתב-התביעה המתוקן. בכל זאת ייחסו התובעים לנתבע 2, בין עילות-תביעתם, עולות מסחריות של גניבת-עין, תיאור כוזב והתערבות שאינה הוגנת. ענין זה הוא קשה. עולות אלו, שאולי ניתן היה לייחס לנתבע 2 אילו





בית-משפט השלום בתל אביב - יפו

24 באפריל 2022

ת"א 18-10-19700 שבלול ג'אז בע"מ ואח' נ' צוק

פתח מועדון בשם "שבולול ג'אז" ואולי אפילו בשם אחר ובו המלה "שבולול" – איני קובע מסמרות בדבר – לא היה כל מקום לייחס לו לאחר התחייבותו כאמור, התחייבות שבה הוא עמד עם הקמתו של המועדון החדש. המועדון נושא שם שונה לחלוטין. המלה "שבולול" בשמה של החברה המפעילה מאחורי-הקלעים את המועדון הזה אינה ידועה לקהל הרחב. התנהלותו זו של הנתבע אינה מקימה חשש לקיומן של "הלכות מסחר לא הוגנות" – לשונו של הפרק הראשון לחוק עוולות מסחריות, התשנ"ט-1999.

14. טענה יחידה בתצהיר-עדוּתו של תובע 2: "נמסר לי ש[נתבע 2] מנפיק חשבוניות, כרטיסים וכיו"ב כשהם נושאים את השם שבולול" (פסקה 90 לתצהיר), לא רק שהיא, לפי לשונה, עדות מפי השמועה אלא שיש להבחין בין כרטיסים, שרוכשים מבליים במועדון לבין חשבוניות לספקים. נתבע 2 אישר בעדותו כי "הספקים נותני השירות מקבלים חשבונית שכתוב עליה 'שבולול תרבות ובילוי בע"מ'. אין שום קשר לשבולול ג'אז ואף אחד לא מתבלבל" (פרוטוקול, מעמ' 91, ש' 29). הספקים אינם הקהל הרחב, הצורך את שירותי-המועדון, נסמך על המוניטין שלו ועלול להתבלבל בין שם-החברה, המנפיקה את החשבוניות, לבין שמו של המועדון שמפעילה תובעת 1. ראייה לתמיכה בטענה כי לקהל הרחב מוצג מועדון "טרמינל 4" באופן, הקושר אותו במלה "שבולול", לא הציגו התובעים.

15. ברישום שמה של החברה ובהפעלתו של המועדון החדש לא הפר נתבע 2 גם שום התחייבות חוזית כלפי התובעים. מקור הסכמי יחיד בכתובים, וקשר את הנתבע בהתחייבות כלפי מי מהם, נמצא לתובעים בהסכם-המייסדים של תובעת 1 מיום 14.12.2016. מכוחו של הסכם זה הוקמה החברה התובעת והוא הסדיר את היחסים בין ארבעת מייסדיה, שלכל אחד מהם הוקצה תפקיד בניהולה. סעיפים 16.1 ו-17.1 להסכם-המייסדים קבעו תניות של היעדר-תחרות, כל עוד ממלא מי מהמייסדים תפקיד בחברה. בייחוד הוטעם כי נתבעים 1 ו-2 מתחייבים שלא לעסוק בשום עיסוק מקביל לזה של החברה:

"16. הגבלת עיסוקים

16.1 כל אחד מהצדדים להסכם זה מתחייב, כי במשך היותו בעל

מניות בחברה ו/או דירקטור ו/או עובד בה, הוא לא יעסוק

ולא יהיה קשור, במישרין ו/או בעקיפין, בכל עיסוק בתחום

ו/או שיהיה מצוי בתחרות עם עסקיה של החברה.



בית-משפט השלום בתל אביב - יפו

24 באפריל 2022

ת"א 18-10-19700 שבלול ג'אז בע"מ ואח' נ' צוק

17. הגנה על עסקי החברה וסודיות

17.1 במשך תקופת היותם בעלי מניות בחברה ו/או דירקטורים ו/או עובדים בה, כל פעילות הקשורה בחברה, בתחום עיסוקה ו/או בעסקי[ה], תבוצע על ידי [נתבעים 1 ו-2] באופן ייחודי ובלעדי בחברה או עבורה".

נתבע 2, כפי שכבר צוין, מכר את אחזקותיו בתובעת 1 כבר בחודש ספטמבר 2017. מאותה עת הוא חדל לשמש בה בכל תפקיד שהוא. איני סבור, לפיכך, כי ניתן לראות במאמציו להקים בית-עסק חלופי, לאחר שעזב את החברה, הפרה של תניות אלו בהסכם-המייסדים. בכוונה הקיפו התניות הללו את מהלך-עשייתו של הנתבע בחברה, כל עוד הוא נושא בה תפקיד. בניגוד לאפשרי בחוזים אחרים, כאן לא נקבעה תניית אי-תחרות לתקופה שלאחר העזיבה.

16. סבורני כי כך יש לקרוא גם את הוראתו של סעיף נוסף באותו פרק של הסכם-המייסדים:

17.5" הצדדים מתחייבים לנהוג האחד כלפי משנהו בתום לב ובדרך מקובלת במילוי כל התחייבויותיהם על פי הסכם זה ובפעילותם במסגרת החברה, ולעשות כל שביכולתם לפתח את עסקי החברה אגב הימנעות מכל מעשה או מחדל, שיהיה בהם כדי לפגוע בחברה ו/או באחד מצדדיה".

מיקומה של הוראה זו בהסכם ולשונה מוליכים למסקנה כי ההתחייבות, שנטל בה על עצמו נתבע 2, הוגבלה למשך-פעילותו בחברה. היא לא הקיפה את פרק-הזמן שלאחר עזיבתו. חיזוק למסקנה זו מצוי בעובדה כי לאחר עזיבה זו ערכו שלושת המייסדים הנותרים הסכם-מייסדים חדש, שני במספר, שנתבע 2 לא היה צד לו וממילא לא נתחייב על פיו בדבר.

17. הוראה יחידה הקיפה, בלשון מפורשת ושונה בעליל מאלו שנסקרו, את פרק-הזמן שלאחר העזיבה. היא נגעה לשמירה על סודותיה המסחריים של החברה וכך נכתב בה:

17.3" במשך תקופת היותו בעל מניות בחברה ו/או דירקטור ו/או עובד בה, ולמשך תקופה של חמש שנים לאחר מכן,





בית-משפט השלום בתל אביב - יפו

24 באפריל 2022

ת"א 18-10-19700 שבלול ג'אז בע"מ ואח' נ' צוק

מתחייב כל אחד מהצדדים להסכם זה לשמור בסוד ולא לעשות כל שימוש בכל מידע אשר יגיע אליו לגבי החברה, עסקיה, פעילותה ולקוחותיה" (ההדגשה הוספה).

הגבלה רחבה זו, שנטל עליו כל אחד מהמייסדים גם לשנים שלאחר עזיבתו את החברה, אסרה על ניצול עתידי של משאב-הידע הפנימי של החברה. הדעת נותנת כי היה זה, בייחוד, על מנת למנוע שימוש במידע כזה לשם עיסוק מתחרה. המגבלה לא הקיפה, עם זאת, את עצם-הכוח ליזום עיסוק שכזה ולעשות בו, בין בהקמתו של בית-עסק שמאפייניו, לרבות שמו, דומים ובין אחרת. יתרה מכך, מאום בהוראה זו שבהסכם לא השמיע כי על מי מהמייסדים נאסר לעשות שימוש בכישוריו האישיים ובניסיונו המקצועי, לרבות זה שצבר במסגרת-פעילותו בחברה, ובלבד שהדבר לא יעלה כדי שימוש במידע של החברה ובייחוד בסודותיה המסחריים. לא מצאתי, בטענות שבכתב-התביעה המתוקן, אחיזה כלשהי למסקנה כי נתבע 2 הפר הוראה זו. מאום בחומר שהונח לפני לא הצביע על שימוש שלו במידע, שהוא סוד מסחרי של תובעת 1.

בזאת נשמט, בתוך כך, הבסיס לייחוסה לנתבע 2 גם של העוולה המסחרית של גזל-סוד מסחרי, בייחוד לפי הסייג לאחריות, הקבוע בסעיף 7(א)(1) לחוק עוולות מסחריות:

7. סייגים (א) (1) לא יהיה אדם אחראי בשל גזל סוד מסחרי, אם לאחרייתו הידע הגלום בסוד המסחרי הגיע אליו במהלך עבודתו אצל בעליו של הסוד המסחרי וידע זה הפך לחלק מכישוריו המקצועיים הכלליים."

18. אשוב אל הפן החוזי: פתחתי וכתבתי כי הסכם-המייסדים היה הסכם יחיד, שבו נטל על עצמו נתבע 2 התחייבות בכתב כלפי מי מהתובעים. על עזיבתו את החברה ועל מכירת-מניותיו לתובעים 2 ו-3 חלש פרק אחר בהסכם-המייסדים, הוא סעיף 11 שקבע מנגנון של הצעות-רכישה בין בעלי-המניות ("BMBY"). ההסדר הזה לא הוסיף חיובים מעבר לכוחו של אחד לקנות את חלקו של האחר. הוא לא הטיל על המוכר הגבלה כלשהי, הקשורה בפעילותו העתידית.

מכירת-אחזקותיו של נתבע 2 לא הוסדרה בהסכם-מכר נפרד בכתובים. אני מוכן לקבוע, אף שהדבר נטען לקוניתי, כי המכירה לוותה בהסכמה על-פה ובה נטל על עצמו כל אחד מהצדדים התחייבויות שונות, שעוד אדבר בן. התחייבות שלא להתחרות בעסקיה של תובעת 1 לא הייתה



בית-משפט השלום בתל אביב - יפו

24 באפריל 2022

ת"א 18-10-19700 שבלול ג'אז בע"מ ואח' נ' צוק

חלק מאלו. התחייבות שכזו, ופירושה כי המוכר גוזר על עצמו שלא לעסוק עוד בעיסוק שאהב, לא תוכל להיות משתמעת. אין מקום להסיקה מכללל. נדרשת לה ראייה וכזו לא הציגו התובעים. זולת התייחסות ל"הפרה בוטה של המערכת ההסכמית אשר מכוחה שילמ[ן] התובעים] ל[נתבעים] כספים בשיעורים ניכרים בגין מכירת מניותיהם בחברה" (פסקה 57 לתצהירו של תובע 2), לא בא בראיותיהם של התובעים דבר. לא הובאה אחיזה כלשהי להתחייבות, שנטל על עצמו נתבע 2 עם מכירתו לתובעים של אחזקותיו בתובעת 1, להגביל את עצמו בהקמתו של בית-עסק מתחרה.

19. נתבע 2 נזכר עוד פעם אחת בכתובים שלאחר עזיבתו את המועדון. היה זה בתכתובת של דואר אלקטרוני מיום 1.4.2018 (הנספח השביעי לתצהירו של תובע 2). תכתובת זו היא הסכם, שבו נטלה על עצמה "מונטנה" לשותף פעולה עם תובעת 1 על מנת לאפשר את הארכתה של תקופת-השכירות בנכס שבהאנגר 13. "שבלול תשלם ליובל [נתבע 2]", נכתב בסעיף 2(ב) לאותו הסכם, "17,000 ש"ח עבור שיתוף הפעולה שלו... ולא תהיה לו יותר כל תביעה משבלול בקשר להעסקתו וגמר העסקתו בשבלול". גם אם אראה בתניה זו התחייבות מצדו של נתבע 2, שלא היה צד להסכם הזה ולא חתם עליו בשמו, לא יכול להיות ספק כי הוא התחייב לענין יחיד: שלא לערום מכשול בדרכה של תובעת 1 להאריך את הסכם-השכירות מול התאגיד העירוני, בעליו של האנגר 13. כל קשר אין בין התחייבות כזו לבין הטענות בענינם של היעדר-תחרות ושל שמירה על סודיות-המידע המסחרי. ממילא לא האריכה תובעת 1 את הסכם-השכירות בנכס הזה אלא ניגשה, כאמור, למכרז לשכירתו של נכס סמוך "וזאת לאחר שהסתבר שלא ניתן יהיה להמשיך ולהפעיל את המועדון בהאנגר 13" (פסקה 36 לתצהירו של תובע 2).

20. מאום בחומר שהוגש אינו מאפשר, אפוא, לקבוע כי נתבע 2 נטל על עצמו התחייבות חוזית שלא להתחרות בתובעים. בהעדר התחייבות ממילא אין הפרה של הסכם. אין ניהול שלא בתום-לב של משא-ומתן לקשירת-הסכם. גם עוולה בנוזיקין לא קמה כאן.

שם-התחום

21. לבקשת-התביעה הזמין בית-המשפט לעדות את מר אריק נייסברג. בעדותו הראשית סיפר העד לבית-המשפט כי הוא בנה את אתר-האינטרנט עבור המועדון בשנת 2007, עוד כשזה הופעל בידיה של חברת "מונטנה", לבקשתו של תובע 3. שם-התחום של האתר – כתובתו הייחודית שהיא מפתח הכניסה אליו – נרכש בידיהם של אנשי-"מונטנה" אך, מטעמים טכניים, נותר רשום בחשבונו של מר נייסברג בשרת-האחסון הרלוונטי. הוא העיד:





בית-משפט השלום בתל אביב - יפו

24 באפריל 2022

ת"א 18-10-19700 שבלול ג'אז בע"מ ואח' נ' צוק

"השם נרשם, זאת אומרת, קנינו את הדומיין, הם [אנשי 'מונטנה'] שילמו עליו, ומטעמי נוחיות הדומיין הזה ישב בעצם בחשבון שלי, ב-GoDaddy [השרת], כדי שנוכל כל פעם שהיה צריך להיכנס ולעשות כל מיני דברים], שזה יהיה כבר אצלי וזה היה יותר נוח גם להם וגם לי" (פרוטוקול, בעמ' 48, ש' 3-6).

בשום שלב לא תפשו מר נייטברג את עצמו בעליו של שם-התחום הזה. היה ברור לו, שמדובר בהסדר טכני בלבד והשם שייך לאנשי "מונטנה":

"אני לא ראיתי את עצמי בעלים של הדומיין. זה שזה ישב בחשבון הניהול שלי, אני לא רואה את זה כבעלות, אני רואה את זה כמשהו טכני. מי ששילם על הדומיין זה לא אני, הם שילמו על הדומיין. זה לפעמים היה בני [שותף לשעבר ב'מונטנה'], לפעמים היה יוסי [נתבע 1, גם הוא שותף ב'מונטנה'], כל פעם הם נתנו לי כרטיס אשראי של מישהו אחר, הם שילמו עליו והם היו הבעלים מבחינתי" (שם, שם, בש' 10-26).

יותר מזה, האתר גופו לא אוחסן תחת-חשבוננו של מר נייטברג. בחקירתו הנגדית הוא הבהיר: "האחסון היה בשרתים של 'מונטנה'. רק הניהול של הדומיין היה אצלי. זה הדבר היחיד שהיה תחת החשבון ניהול שלי. זה הדבר היחיד, לא האחסון אפילו" (שם, בעמ' 56, ש' 8-10).

22. סביב יולי 2018 פנה תובע 2 למר נייטברג וביקשו להעביר את שם-התחום על שמה של תובעת 1. "התובע" סיפר יוצר-האתר בעדותו, "ביקש להעביר אליו את הדומיין. אני לא הכרתי אותו. הוא התקשר אליי [ו]הסביר שבעצם הם נקראים עכשיו 'שבלול ג'אז' והם רוצים שאני אעביר להם את האתר" (שם, בעמ' 49, ש' 13-15). היוצר, שלא היה מודע למחלוקת ההולכת ומתגבחה בין הצדדים, פתח בפעולות הנדרשות: "עניתי לו [לתובע 2] שבסדר גמור, אין שום בעיה. לא ידעתי עוד שום דבר על הסכסוך וכל הדברים האחרים, באותו רגע, ולכן אמרתי לו: 'בסדר גמור'. התחלתי לעשות את המעבר של הדומיין, זאת אומרת יש שמה איזשהו תהליך כזה שצריך לעשות, כשאתה רוצה לעשות את המעבר, התחלתי את התהליך" (שם, שם, בש' 17-22).



בית-משפט השלום בתל אביב - יפו

24 באפריל 2022

ת"א 18-10-19700 שבלול ג'אז בע"מ ואח' נ' צוק

מר נייסברג הבין כי הוא נקלע לשדה-מריבה לא לו משקיבל, מיד בסמוך לכך, פנייה טלפונית, לגרסתו משני הנתבעים יחד:

"באמצע התהליך קיבלתי שיחה מיובל [נתבע 2], כן, יובל ויוסי [נתבע 1], נדמה לי ביחד הם צלצלו אליי, ואז הבנתי שיש פה איזושהי בעיה. כי הוא [תובע 2] אומר לי להעביר אליו [את שם-התחום], והם אומרים לי להעביר אליהם. ואז בעצם עצרתי את התהליך כי הבנתי שיש פה בעיה ואני חשוף לכל מיני תביעות וטענות. אז אמרתי: 'אני לא ממשיך מכאן, קודם כל תסדרו את העניינים ביניכם, תשלחו לי מכתב מסודר, כולכם, שאתם מאשרים לי ושאתם רוצים שאני אעשה כך וכך וכך ואני אעשה את מה שאתם אומרים לי, אבל עד שאתם לא מסתדרים ביניכם אני לא יכול להמשיך את התהליך'" (שם, שם, בש' 22-30).

ביום 14.7.2018 שלח מר נייסברג מסרון לתובע 2. הוא כתב:

"הי אבי, יום אחרי שדיברנו התקשרו אלי יובל ויוסי, וביקשו שאעביר את הדומיין על שם. מכיוון שאין לי רצון להיכנס לעניינים העסקיים שביניכם, קבענו שאחזיר את הדומיין על שמי, ובראשון לספטמבר אעביר את ניהול הדומיין אליכם כמו שקבענו. ברגע שהניהול יעבור אליכם תוכלו לשנות את השם למה שתרצו" (נספח 19 לתצהירו של תובע 2).

בעדותו בבית-המשפט סיפר מר נייסברג על פנייתם של שני הנתבעים:

"הוא [נתבע 2] ביקש ממני להעביר. הוא ביקש להעביר אליו. לא רק שהוא ביקש להעביר אליו, אני קיבלתי מיילים וטלפונים גם ממנו וגם מיוסי מזור, שבעצם אומר לי שאם אני אעביר את הדומיין לצד השני, אז הם, [אני] לא זוכר בדיוק את המילים אבל יוסי אמר לי את זה, שבעצם הם ילכו לבית משפט לתבוע אותי. חד



בית-משפט השלום בתל אביב - יפו

24 באפריל 2022

ת"א 18-10-19700 שבלול ג'אז בע"מ ואח' נ' צוק

וחלק. לא זכור לי [שנתבע 2 עצמו איים עלי]. הוא פשוט דרש שאני
אעביר אליהם את הדומיין" (פרוטוקול, בעמ' 51, ש' 13 וש' 28-
22; עמ' 59, ש' 19-25).

ביום 16.12.2018 כתב מר נייסברג לנתבע 2 הודעה בדואר אלקטרוני:

"יובל,

להזכירך, גם אתה וגם שותפך יוסי מזור הבהרתם לי בצורה ברורה
במספר הזדמנויות ושיחות טלפוניות (שחלקן שמורות עמי)
שהנכם מסרבים כי אעביר את הדומיין לשבלול ג'אז... אני חוזר
ואומר כי נדרשת לי הסכמה של חברת מונטנה, חתומה על ידי
מורשי החתימה של החברה..." (ש.ס. הסוגריים העגולים במקור).

23. את עדותו של מר נייסברג מצאתי מהימנה. לא נמצא לי יסוד לחשש כי עַד זה היה מוטה
לטובתו של מי מהתובעים או כי הוא ביקש לתאר מציאות, שלא הייתה. אדרבה, היותו גורם
חיצוני, שאיננו חלק מן הסכסוך הקנתה בסיס של אמינות לגרסה שהשמיע. שאלה אחרת היא מה
השתמע מהתנהלותם המתוארת של הנתבעים ובכך, להבנתי, מצוי כל הענין כולו.

24. נתבע 2 הכחיש, לכל אורך-הדרך, כי הוא ביקש ליטול לעצמו את שם-התחום או כי ביקש
לגזול אותו מן התובעים. לשיטתו, שם-התחום נותר רכושה של "מונטנה" אשר, כפי שכבר
ציינתי, נותרה בבעלותם המשותפת של תובע 3 ושל שני הנתבעים. בחקירתו הנגדית נשאל נתבע
2 אם סבר כי שם-התחום הוא בבעלותו. הוא השיב בשלילה והבהיר:

"אני חושב שהדומיין לא שייך לי. אני חושב שהדומיין שייך ל'מונטנה
בע"מ'. חד משמעית זה שייך [לה]. בחוזים לא כתוב שום דבר על
העניין הזה. [מה תעשה מונטנה בשם התחום], זה כבר עניין של משא
ומתן, לטעמי. אם היו קונים, יכול להיות שהיינו מוכרים" (פרוטוקול,
בעמ' 101, ש' 18; עמ' 102, ש' 15-17; עמ' 103, ש' 1-5).



בית-משפט השלום בתל אביב - יפו

24 באפריל 2022

ת"א 18-10-19700 שבלול ג'אז בע"מ ואח' נ' צוק

הנתבע העיד אמנם כי העברת-פעילותו של "שבלול ג'אז" מ"מונטנה" לתובעת, כפי שנעשתה בהסכם-המייסדים משנת 2016, כללה העברה של "הופעות, אוכל, אתר אינטרנט, טיפול באתר. הטיפול בהעלאת [לוח] ההופעות [לאחר], זה בהחלט בפנים" (פרוטוקול, בעמ' 79, ש' 25-31; עמ' 80, ש' 15-16). עם זאת, לפי הבנתו נדרש להבחין בין כוחה של תובעת 1 להפעיל את אתר-האינטרנט של המועדון לבין הבעלות בשם-התחום. "זה לא מעביר את הבעלות", הוא הטעים בעדותו, "שלא יהיה אי הבנות. אני אומר לך, זה לא מעביר את הבעלות. הנושא של בעלות על האתר [הוא נפרד ולא נכלל בהסכם-המייסדים]" (שם, שם, בש' 1-16).

הסכם-המייסדים אכן לא דיבר, מטוב ועד רע, בשם-התחום. על אף שהמייסדים מצאו מקום לכלול בו פרק, המתייחס להעברתם של נכסים מ"מונטנה" לתובעת, דבר מאלה לא היה נכס, שאיננו מוחשי. הסכמים פרטניים, שערכה בעקבות כך תובעת 1 עם "מונטנה" (נספחים 3 ו-4 לתצהירו של תובע 2) עסקו גם הם בנכסים פיזיים בלבד: שכירות-משנה במבנה-המועדון ורכישה של הציוד שבו. כל ההסכמים לא דיברו, כל עיקר, בקנינה הרוחני של "מונטנה".

25. גם אם באספקלריה של דיעבד ובייחוד לעיני הבקיאים ברזי-האינטרנט, יכלה להישמע טענה כי הפרדה בין הפעלתו של אתר לבין שם-התחום שלו היא מלאכותית, לא התרשמתי כי נתבע 2 נתלה בהפרדה זו לתירוץ התנגדותו התחילית להעברתו של נכס זה לתובעים. יתרה מכך, זמן לא ממושך לאחר שהתברר לנתבע 2 כי שם-התחום הוא חלק ממרכיבי-הסכסוך אשר פרץ בין הצדדים ועוד קודם שהוגשה תביעה זו, הוא חזר בו מהתנגדותו להעברתו על שמה של תובעת 1.

היה זה בתגובה להתראה מעורך-דינם של התובעים. זו שוגרה לנתבעים בדואר אלקטרוני ביום 20.9.2018 (נספח 28 לתצהירו של תובע 2). בא-הכוח המלומד דרש מן הנתבעים, כתנאי לאי-הגשתה של תביעה בבית-המשפט, לנקוט שורה של צעדים ובהם, לשון-ההודעה:

"יוסי ויובל, כבעלי המניות בחברת חדרי חזרות מונטנה בע"מ, ידאגו לכך שאריק נייסברג יעביר מיידית את הדומיין www.shabluljazz.com ע"ש חברת שבלול [תובעת 1] ולשם כך יוציאו לו ללא דיחוי מכתב רשמי חתום כדין ע"י חברת מונטנה (בחתימותיהם של [בעלי-המניות] ובצירוף חותמת החברה) ובו הוראה ברורה בנוסח שיתואם ויוסכם מראש עם אריק נייסברג להעביר את הבעלות על הדומיין כאמור" (הסוגריים העגולים – במקור).



בית-משפט השלום בתל אביב - יפו

24 באפריל 2022

ת"א 18-10-19700 שבלול ג'אז בע"מ ואח' נ' צוק

לא חלף אלא שבוע והנתבעים הודיעו על הסכמתם. בהודעה נוספת, ששלח בא-כוחם של התובעים לזה של הנתבעים בתאריך 27.9.2018 הוא פתח וכתב: "בהמשך למייל הקודם, אני מבין שיוסי [נתבע 1] יצר קשר טלפוני עם אבי [תובע 2] וציין כי הוא ויובל [נתבע 2] מסכימים לחתום באופן מידי על כל המסמכים הדרושים". להודעתו צורף "נוסח מכתב משותף לאריק נייסברג – לחתימתם של יוסי, יובל וחברת מונטנה" (שם).

ביום 2.10.2018, מקץ 5 ימים בלבד (כולל סוף-השבוע), שיגר נתבע 2 בעצמו דואר אלקטרוני לבא-כוחם של התובעים וכתב: "אני מבקש להודיע שכמו שכבר כתבתי בעבר אין לי בעיה לחתום על המכתב לאריק נייסברג, כחלק מהנהלת ח.ח מונטנה בע"מ" (שם). בו ביום הוא חתם, בחתימת-ידו ובחותמת-החברה "מונטנה", על נוסח-הפנייה הנדרשת למר נייסברג, לאמור:

"כלל בעלי המניות בחברת חדרי חזרות מונטנה בע"מ מאשרים בזה כי כל הזכויות בשם המתחם www.shabluljazz.com שייכות לחברת שבלול ג'אז בע"מ [תובעת 1]. לפיכך הנך נדרש בזאת לפעול באופן מידי וללא דיחוי נוסף מול GoDaddy להעברת רישום הבעלות והזכויות בשם המתחם בהקדם האפשרי על שם חברת שבלול ג'אז בע"מ; למסירת כל קודי הגישה הרלוונטיים [תובע 2] ולעדכון פרטי הקשר ב- GoDaddy על שם [תובע 2]" (הנספח השישי לתצהירו של נתבע 2).

בחקירתו הנגדית הטעים נתבע 2 כי "ברגע שקיבלתי את הבקשה הראשונה להחזיר את הדומיין, אני חתמתי במפורש, מיידית, ושלחתי לאריק" (פרוטוקול, בעמ' 101, ש' 25-26). מר נייסברג, בעדותו, לא דייק כשהעריך שהסכמתו זו של נתבע 2 גילתה את עצמה רק מחצית-השנה מפרוץ-הסכסוך (פרוטוקול, בעמ' 57, ש' 15-20). אפילו לפי לשונו של בא-כוחם של התובעים ממכתביו לנתבעים – "[הדברים] כבר הובאו [בפניכם לפני למעלה מחודש" (דוא"ל מיום 20.9.2018, נספח 28 הנ"ל); "אם לא נקבל את המסמכים החתומים תוגש תביעה במתכונת שהועברה לעיונכם לפני כחודש ימים" (דוא"ל מיום 27.9.2018, שם) – היה זה לכל המאוחר כחודש וחצי מיום, שנודע לנתבע 2 על כוונתם של התובעים להגיש נגדו תביעה בנדון.



בית-משפט השלום בתל אביב - יפו

24 באפריל 2022

ת"א 18-10-19700 שבלול ג'אז בע"מ ואח' נ' צוק

26. על רקע זה יש להבין את דברי נתבע 2 בתצהיר-עדו: "מעולם לא עשיתי כל פעולה להעברת הדומיין לחזקתי. אין ולא היה לי כל צורך בדומיין ומעולם לא סירבתי להעברתו [לתובעת], ככל שהדבר תלוי בי. לא ניסיתי לגזול את שם המתחם מאף אחד" (פסקאות 30, 35 ו-53 לתצהיר). כלומר: להבדיל מכובעו כבעל-מניות ב"מונטנה", שהוא סבר כי נותרה מחזיקה בזכות לשם-התחום, בפעילותו האחרת ובכלל זה במחשבותיו להקים מועדון מתחרה (יודגש: שלא באמצעות "מונטנה") לא ביקש נתבע 2 להשתמש בשם-התחום או לגזול מיד-התובעת. אחרת לא הוכח לבית-המשפט. זמן קצר יחסית לאחר, שהובאו לידיעתו טענות-התובעים הוא הסכים ואף התחייב בכתובים לעשות את הנדרש להעברתו של שם-התחום לידיה של תובעת 1.

27. כך הוא בכל הנוגע לרישומו של שם-התחום. טענתם הנוספת של התובעים כי נתבע 2 ביקש, כשכבר לא היה חלק מתובעת 1 ומהמועדון, לשנות את תוכנו של אתר-האינטרנט כחלק מניסיונו לפגוע בפעילותם של התובעים, לא הוכחה. מר נייסברג העיד אמנם כי "אני זוכר שהיה משהו כזה, שיוכל ביקש לשנות את התוכן בדף הבית של אתר האינטרנט, שבלול ג'אז כאילו הודעה כזאת, לאנשים שנכנסים שיהיה איזושהי הודעה שהמועדון כרגע בשיפוצים, או משהו בסגנון" (פרוטוקול, בעמ' 52, ש' 16-23; עמ' 56, ש' 18-19). העד לא ידע, עם זאת, לספר לבית-המשפט מתי היה הדבר ויותר מכך, הוא לא זכר מה ביקש נתבע 2. מעדותו עלה כי הוא כלל לא היה בטוח במרכיב זה של גרסתו. במקובץ להלן הוא הוסיף והעיד:

"[אני] לא זוכר בדיוק את התוכן של השיחה. לא זוכר בדיוק מה הוא ביקש. אני לא זוכר בדיוק, אני לא בטוח בזה" (שם, בעמ' 52, ש' 16-17; עמ' 56, ש' 17-19).

לקביעתי, בענין הזה לא נסתרה עדותו של נתבע 2 אשר עמד בעדותו, בתוקף, על כך ש"בכל אותו הזמן, האתר המשיך לעבוד בצורתו הרגילה ולשרת את שבלול [ג'אז, תובעת 1], לרבות מכירת כרטיסים אונליין. בכל אותה העת [תובעת 1] ביצעה שינויים באתר כרצונה – הוסיפה הופעות והמשיכה לשווק ולמכור כרטיסים" (פסקה 55 לתצהירו). לפניו של בית-המשפט לא הונחה ראיה לניסיון לשבש, בכל שלב שהוא, את הפעלתו של אתר-האינטרנט באמצעות התערבות בתכנון. זאת, אפילו שלפי שיטתו של מר נייסברג לא היה קשה לעשות כן – "בשביל להעלות תכנים לאתר כזה [לא] צריך איזשהו יוזר, סיסמה. לא צריך שום דבר. ממש ככה. זה פשוט כתובת אינטרנט [שדי בידיעתה כדי להיכנס ולשנות את התוכן]. את התוכן של האתר אתה יכול לעדכן בלי קשר [להחזקתו של שם-התחום]" (פרוטוקול, בעמ' 60, ש' 4-9 וש' 22-25).



בית-משפט השלום בתל אביב - יפו

24 באפריל 2022

ת"א 18-10-19700 שבלול ג'אז בע"מ ואח' נ' צוק

28. כפי שכתבתי, בכל אלה מצוי להשקפתי העיקר. על מנת שתביעה נגד נתבע 2, המשעינה את עצמה על עילותיו של כתב-התביעה המתוקן תוכל לצלח, נדרש היה להראות לבית-המשפט כי גם בענינו של שם-התחום הפר נתבע 2 התחייבות חוזית שהוא נטל על עצמו או שעוול בנוזיקין כלפי התובעים, בין בעוולות שמפקודת-הנזיקין ובין שלפי חוק עוולות מסחריות. המסכת העובדתית, כפי שהובאה בדברי לעיל ולהבנתי משקפת את מציאות-הדברים לאשורה, אינה מקימה בסיס לאיזו מן העילות הנטענות. גם במישור זה לא תוכל התביעה להתקבל.

29. דומה כי, בסופו של יום, ביקשה התובענה נגד נתבע 2 להשעין את עצמה על ראיות נסיבתיות. התובעים איגדו יחד את התנהלותו הנטענת של מר מזור ז"ל בענינו של סימן-המסחר; את הקשר בין הנתבעים לבין עצמם; את מאמציו של נתבע 2 להקים מועדון מתחרה ואת התנגדותו, כבעל-מניות ב"מונטנה" לוותר על מה, שנראה לו נכס שנתר בידה של חברה זו והכוונה היא לשם-התחום. כל אלה יחד לא ניתנים היו, לשיטתם של התובעים, אלא לפירוש יחיד ובלשונו של בא-כוחם המלומד בבית-המשפט: "מה יותר הגיוני" (פרוטוקול, בעמ' 103, ש' 6). שיקוף לתזה זו, שעליה ייסדה את עצמה התביעה, נמצא לי בשאלתו את נתבע 2 בחקירה הנגדית:

" באותם ימים שאתה יוצא מ'שבלול', יוסי רושם את סימן המסחר על שמו. עכשיו ראינו שאתה תכננת להקים את המועדון שלך, ראינו באזור יוני 2018, כבר נקטת פעולות ביחד עם השותף לשנות את שם החברה, ויוסי מכר את המניות שלו ויצא מ'שבלול' בדיוק באותה תקופה, במאי 2018. עכשיו אני מבקש לשאול אותך, וזאת שאלה פתוחה, אתה באמת מצפה שנאמין שזה שני אירועים, צירופי מקרים תמימים, שבדיוק [כ]שאתה יוצא יוסי רושם את הסימן מסחר, ובדיוק [כ]שאתה מתכנן להקים את המועדון החדש, יוסי מוכר את המניות שלו בתשלום?" (שם, בעמ' 94, ש' 3-10).

לפי פירוש זה של המציאות, קשרו הנתבעים יחד לנישולם של התובעים מנכסים ממשיים של מועדון-הג'אז. הם נקטו פעולות למימוש של הקשר הזה בניסיון לחבל בפעילות-המועדון. התנהלות זו, חתמו התובעים את התזה שאימצו, היא הפרה של ההתחייבות הבסיסית שנטל על עצמו נתבע 2 עם מכירת-חלקו בתובעת 1 לידי תובעים 2 ו-3 ועוד היא מקימה את עילות-הנזיקין אשר פורטו בכתב-התביעה המתוקן.



בית-משפט השלום בתל אביב - יפו

24 באפריל 2022

ת"א 18-10-19700 שבלול ג'אז בע"מ ואח' נ' צוק

30. כידוע, "אין משקלן של ראיות [נסיבתיות] נופל מכוון של ראיות ישירות"; אך זאת "ובלבד שלא ניתן להסיק מהן אלא מסקנה הגיונית אחת המקימה יסוד [להכרעה]" (ע"פ 4656/03 מירופולסקי נ' מדינת ישראל, בפסקה השביעית לפסק-דינו של כבוד השופט אדמונד א' לוי (פורסם באתר הרשות השופטת, 1.12.2004)). אלא, שלנתבע 2 דווקא נמצא הסבר, מניח את הדעת, למכלול-ההתנהלות. הנתבע לא עשה דבר בקשר לסימן-המסחר של "שבלול ג'אז"; הוא פעל באמצעותה של חברה בשם, שלא נאסר עליו להשתמש בו, להקמתו של מועדון אשר לא נשא את שמו, את מאפייניו המזהים או הסמליל של "שבלול ג'אז"; הוא סבר כי שם-התחום נותר בידיה של "מונטנה" וכשהתברר שלא כך הוא – נתן את הסכמתו המלאה, עוד קודם שהוגשה תובענה זו, להעבירו על שמה של תובעת 1. ההסבר הזה מניח את הדעת לא פחות מן התרחיש, שהציגו התובעים ולהשקפתי אף יותר ממנו. אינני סבור אפוא כי הוכחה עילתם של התובעים כלפיו של נתבע 1.

ענין זה מביאני אל חלקו האחרון של הדיון, לשאלת הקשר הסיבתי בין התנהלותו של נתבע 2 לבין הנזק הנטען. בכך אחתום את פסק-דיני זה.

קשר סיבתי ונזק

31. מעבר לדרוש, לשיטתי, אך על מנת שלא להותיר דבר ללא הכרעה בערכאת-הדיון, לקחה עמדתם של התובעים הן בהוכחתו של חלק ממרכיבי-הנזק ויותר מכך – בביסוסו של קשר סיבתי בין התנהלותו של נתבע 2 לבין ראשי-הנזק הנטענים.

אפתח בקשר הסיבתי. זה, כידוע, עשוי יסוד עובדתי ויסוד משפטי. מוכן אני להסכים לכך שבלבם של התובעים קם חשש כי במצב שבו, לתפישתם, נתונים נכסיה של תובעת 1 תחת איום הם יתקשו להיקשר בתקופה נוספת של שכירות עם החברה העירונית. לאחר, שלשיטתם הטיפול בקושי זה לא צלח, החליטו התובעים לחזור בהם מן ההתקשרות, דבר שגרר את תביעתה של "אתרים". אחיזה לקביעה עובדתית זו מצויה בתכתובות, ששיגרו הנתבעים ובא-כוחם ל"אתרים" בחודש יולי 2018. כך, ביום 3.7.2018 כתב תובע 2 לנציגת-התאגיד העירוני כי "יש כמה דברים שעלינו לסגור לפני [שאנו חותמים על ההסכם]" (נספח 22 לתצהירו של תובע 2). כשבוע לאחר מכן, בהודעה מיום 11.7.2018 וממנה הבאתי כבר לעיל, ביאר התובע מפורשות: "הבעיה הבלתי צפויה שהתעוררה, שגורמת לעיכוב בחתימה, קשורה ברישום הסימן המסחרי של המועדון בו





בית-משפט השלום בתל אביב - יפו

24 באפריל 2022

ת"א 18-10-19700 שבלול ג'אז בע"מ ואח' נ' צוק

מגולם המוניטין עליו אנו מסתמכים. אנחנו מאותגרים שלא כדין בעניין זה ע"י אחד השותפים הקודמים. אנו מקוים לסיים את הטיפול עוד יומיים-שלושה ואז נוכל לחתום בלב שקט יותר" (שס). בזאת קם קשר משפטי עובדתי שהוא תנאי ראשון, הכרחי ולא מספיק, להכרה בקשר סיבתי.

הקושי מצוי בקביעתו של קשר סיבתי משפטי. היסוד האובייקטיבי של מבחן-הצפיות מתקשה להתקיים כאן. אני מתקשה לקבוע כי אדם סביר, הנתקל במצב-דברים כמו זה שטענו לו התובעים, ממחר היה לבטל את ההתקשרות עם התאגיד העירוני, בייחוד בידיעה שהדבר יוביל לתביעה כלפיו. עובדה היא כי זמן קצר לאחר פרוץ-הסכסוך, מספטמבר 2018 ואילך, ידעו התובעים לשכור את שירותיו של בא-כוח אשר, בהתנהלותו הנבונה, פתר את הסוגיות של סימן-המסחר ושל שם-התחום ואפילו קיבל התחייבות מנתבע 2 כי, ככל שיוקם מועדון חדש, הוא לא יישא את השם "שבלול". עובדה היא, עוד, כי לאחר מכן פתח "שבלול ג'אז" את שעריו במשכנו החדש ועובדה היא כי הוא מוסיף ופועל במקום הזה גם היום, כנדמה בהצלחה.

32. משלא נתמלאה הדרישה לקשר סיבתי משפטי הרי שאין לקבוע כי מעשיו המתוארים של נתבע 2 מצדיקים להטיל עליו לאחריות לנזק, שהתובעים טוענים לו. אך גם בענין האחרון – טענות לנזק, אין התביעה נקייה מקשיים ואת זאת הזכרתי כבר בראשית-הדברים. כך, התקשיתי להשלים עם הנחתו לפניו של בית-המשפט של סעיף-נזק בן מאה אלף שקלים, יותר משליש מסכומה של התביעה, המקבץ תחת קורתו, ללא ביאור ופירוט נדרשים, שלושה ראשים שונים לחלוטין – מכירה של ציוד בהפסד; פגיעה במוניטין של המועדון והשבתת-פעילותו למשך חודשים אחדים. לא רק שאֵלה הם ענינים שונים זה מזה ולא רק שלא היה מקום לכנסם תחת מטריה אחת של סכום עגול להחשד, אלא ששיעורו של הנזק בכל אחד מראשים אלה לא הוכח די הצורך לבית-המשפט בראיות (לענין הוכחתה של פגיעה במוניטין ראו ע"א 725/87 ביר-טל סחר מזון בע"מ נ' אוליבקס בע"מ, פ"ד מד(1) 177, 179 (כבוד השופט אליעזר גולדברג) (1989); ע"א 516/89 אחוזות והשקעות (חיפה) בע"מ נ' פלדמן, פ"ד מו(1) 529, 533 (כבוד השופט שלמה לריו) (1992) וע"א 749/13 תדיראן בע"מ נ' פקיד השומה למפעלים גדולים, בפסקה 18 לפסק-דינה של כבוד השופטת אסתר חיות (פורסם באתר הרשות השופטת, 22.7.2015)). פני-הדברים זהים היו בכל הנוגע לסעיף-הנזק, ששוב מנה לבלי הפרד שני ראשים שונים זה מזה: "פיצוי בגין הפרת המערכת ההסכמית" ושיפוי על הוצאות משפטיות. במרכיב הראשון אפילו לא בואר מהו טיבו של הפיצוי החוזי המבוקש וממילא לא הוכח שיעורו.



בית-משפט השלום בתל אביב - יפו

24 באפריל 2022

ת"א 18-10-19700 שבלול ג'אז בע"מ ואח' נ' צוק

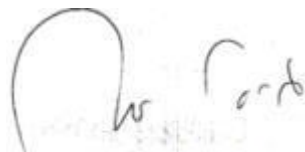
חסרים אלה בשני מרכיביהן הנוספים של העוולות בניזקין – קשר סיבתי ונזק, ובאורח תואם גם של הטענות מדיני-החוזים סתמו, לדעתי, את הגולל על כוחה של תביעה זו להצליח בענינו של נתבע 2 והוא, כזכור, יחיד העומד להכרעתי כאן.

התוצאה

33. התביעה נגד נתבע 2 נדחתה. בתוך 30 ימים מיום, שקיבלו לידיהם פסק-דין זה ישלמו התובעים, יחד ולחוד, לנתבע 2 הוצאות-משפט בסך של 1,500 ש"ח וכן שכר-טרחה של עורך-דין בסך, כולל מע"מ, של 23,700 ש"ח. בקביעתם של סכומים אלה התחשבתי בעבודה המשפטית שנדרשה ההגנה להעמיד, במספרם של הדיונים שהתקיימו בבית-המשפט (שלושה) ובכולם נכח נתבע 2 ובנקוב בכללי לשכת עורכי הדין (התעריף המינימלי המומלץ), התש"ס-2000. איחור בתשלום יוסיף הפרשי-הצמדה ורבית לפי הקבוע בחוק פסיקת ריבית והצמדה, התשכ"א-1961, מיום-החיוב האמור ועד למועד-התשלום בפועל.

המזכירות מתבקשת להמציא פסק-דין זה לצדדים ולסגור את התיק.

ניתן היום, כ"ג בניסן התשפ"ב, 24 באפריל 2022, שלא במעמד-הצדדים.


גיא הימון, שופט

